स्थानासनाभ्यां विहरेदशक्तोऽधः शयीत वा ।
ब्रह्मचारी व्रती च स्यादुरुदेवद्विजार्च्चकः ॥ २२४ ॥
सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः ।
सर्व्वेष्वेव व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमादृतः ॥ २२५ ॥
एतैर्द्विजातयः शोध्या व्रतैराविष्कृतैनसः ।
अनाविष्कृतपापांस्तु मन्त्रैर्होमैश्च शोधयेत् ॥ २२६ ॥
ख्यापनेनानुतापेन तपसाध्ययनेन च ।
पापकृन्मुच्यते पापात् तथा दानेन चापदि ॥ २२७ ॥
यथा यथा नरोऽधर्म्मं स्वयं कृत्वानुभाषते ।
तथा तथा त्वचेवाहिस्तेनाधर्म्मेण मुच्यते ॥ २२८ ॥
यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म्म गर्हति ।
तथा तथा शरीरं तत् तेनाधर्म्मेण मुच्यते ॥ २२९ ॥
कृत्वा पापं हि सन्तप्य तस्मात् पापात् प्रमुच्यते ।
नैवं कुर्य्यां पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ॥ २३० ॥
एवं संचिन्त्य मनसा प्रेत्य कर्म्मफलोदयं ।
मनोवाङ्मूर्त्तिभिर्नित्यं शुभं कर्म्म समाचरेत् ॥ २३१ ॥
अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात् कृत्वा कर्म्म विगर्हितं ।
तस्माद्विमुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयं न समाचरेत् ॥ २३२ ॥